

[Finansministeren.]

valutamæssige Hensyn, de foreslaas, fordi de nuværende Klareringsforhold er af en saadan Art, at man praktisk talt ikke kan arbejde med dem længere, hvorfor jeg har benyttet denne Lejlighed til at foreslaa Reglerne ændret. Det drejer sig om Toldsatser for færdige Klædningsstykker og Automobilgummi. For færdige Klædningsstykker er den nuværende Regel den, at de fortoldes efter nogle Vægttoldsatser, naar det er Klædningsstykker, som ikke er forsynede med Udsmykning af særlig Art. Naar de forsynes med Udsmykning af Silke, gaar de ind under de Regler, der er fastsat for Silkevarer, og alle ved jo, at der for Silkevarer er fastsat meget høje Værditoldsatser. Men nu har Udviklingen været saa mærkværdig, at det for visse, ikke store, Grupper af Varer er saaledes, at det betaler sig for Importøren at paahæfte disse Varer Silkerosetter eller Silketraad, eller hvad det kan være, for at faa dem ind under den høje Værditoldsats for Silke, idet han derved kan faa dem fortoldet til en lavere samlet Pris, end hvis de skulde ind under de Vægttoldsatser, der gælder for ganske almindelige Klæder. Det er naturligvis en Abnormitet, som man ikke kan have bestaaende ret længe, efter at den er opdaget, og jeg foreslaar derfor, at det fastsættes, at ingen saadanne Klædevarer efter Reglerne for Værditold for Silkevarer kan fortoldes billigere, end hvis de var kommet ind under de gældende Vægttoldsatser for Klæder. Jeg tror, det er en Ting, der er saa ligetil, at neppe nogen kan indvende noget derimod. Det har vist sig, at Toldloven virker abnormt paa et enkelt Omraade, og saa mener jeg, at man har Pligt til at ændre det.

Noget lignende, om end neppe saa grelt, er Forholdet med Hensyn til Automobilgummi. Den nugældende Toldsats er 40 Ø. pr. kg plus 6 pCt. af Værdien. Denne Værditold blev fastsat i 1923, og man mente vel den Gang, at det var rimeligt at fastsætte en Værditoldsats paa denne Vare. Imidlertid maa man vist erkende, at en Værditoldsats egentlig ikke har stor Betydning for en Vare som Automobilgummi, en ret ensartet Vare. Værditoldsatser har i det væsentlige deres Betydning, naar der kommer et meget stort Antal Kvaliteter ind under samme Position. Derfor har Værditolden efter min Mening ikke nogen særlig Begrundelse her, saa det af den Grund kan være betænkeligt at ophæve Værditolden.

Og Værditolden har den Ulempe her, at man ved Faktureringen af Værdier, der skal ind over Grænsen, paa en eller anden Maade, eller maaske flere Maader, faar fastsat saa lave Værdier, at Toldbeløbet stadig synker. Det er naturligvis ikke Meningen, at Værditoldsatser skal anvendes paa den Maade, at der stadig bliver større og større Afstand mellem den Værdi, der er ved Indførselen, og den Værdi, Varen sælges til. Hvis det var den Værdi, disse Varer blev solgt til, der gik ned, saa var der ingen Grund til at beklage sig, men naar det er den Værdi, de skal fortoldes til, der gaar ned, er det ikke saa godt, og det har vist sig, at Afstanden mellem disse to Værdier stadig er stigende. Det meddeles mig, at man kan finde Eksempler paa Værdiangivelser ved Fortoldning paa 15—20 Kr. for Dæk og Slinger, som i Detailpris sælges til 50—60 Kr., og der synes stadig at være Nedgang i den Værdi, der angives til Fortoldning. Det er i alt Fald noget, som er meget vanskeligt at arbejde med for Toldvæsenet, og som ogsaa giver skæve Resultater i Forhold til det, man har tænkt, den Gang man fastsatte Satserne. Jeg foreslaar derfor at foretage den tekniske Forandring at gaa bort fra Værditolden og helt over til Vægttolden for Autogummi, og jeg foreslaar, at de Satser, der skal indsættes i Stedet for de nugældende Satser, bliver 80 Ø. pr. kg. Jeg tror, det er et Beløb, der nogenlunde vil svare til, hvad man kunde forvente, at Værditolden efter de nugældende Regler vil give under et normalt Forhold mellem Indklaringspris og Udsalgspris. Endvidere vil jeg naturligvis hævde — og det vil alle sikkert være enige med mig i —, at en saadan Ændring fra Værditold til Vægttold ikke skulde give nogen egentlig Toldlettelse for disse Varer, og man maa vel vente, hvis de nuværende Valutaforhold fortsættes, at der vil komme en Prisstigning paa disse Varer, som saa vilde rammes af Værditolden. Alle disse Forhold taget i Betragtning mener jeg derfor, det vil være rimeligt, at Tolden fremtidig sættes til 80 Ø. pr. kg.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at det er mindre, end man i 1923, da de gældende Toldsatser indførtes, havde forudsat, at de skulde give. Det fremgaar af, hvad der foreligger fra den Tid, at man da havde regnet med, at de Toldsatser, som blev indført, skulde give ca. 1 Kr. pr. kg. Nu har imidlertid Forholdene gjort, at de ikke giver saa meget, dels en vis almindelig Prisnedgang, som er berettiget, men dels ogsaa de særlige Forhold, jeg har antydet her, saa-